

# FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2001

Nr 1446—1455

## INNEHÅLL

Nr		Sidan
1446	Lag om ändring av lagen om Fångvårdens utbildningscentral .....	4013
1447	Lag om ändring av kommunindelningsslagen .....	4015
1448	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statsandelar till kommunerna .....	4017
1449	Statsrådets förordning om användningsplan i landskapet Åland för radiofrekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession ...	4019
1450	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fastställande av i 10 § lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd basprocent och i 9 § lagen om pension för företagare avsedd premieprocent .....	4023
1451	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fastställande av i 12 b § lagen om pension för arbetstagare avsedd arbetstagares pensionsavgift .....	4024
1452	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fastställande av 7 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd koefficient .....	4025
1453	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenning enligt sjukförsäkringssystemet och rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning .....	4026
1454	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa .....	4027
1455	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring .....	4028

## Nr 1446

### L a g

#### om ändring av lagen om Fångvårdens utbildningscentral

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut  
*jogas* till lagen den 16 februari 2001 om Fångvårdens utbildningscentral (136/2001) nya 1 a  
och 1 b § som följer:

#### 1 a §

*Utbildning som leder till yrkeshögskole-  
examen*

Den utbildning inom området som leder till  
yrkeshögskoleexamen ordnas av yrkeshög-  
skolan Laurea i samarbete med Fångvårdens

utbildningscentral. I denna utbildning iakttas  
i tillämpliga delar vad som bestäms i och med  
stöd av lagen om yrkeshögskolestudier  
(255/1995).

Vardera läroanstalten har hand om utbild-  
ningen enligt vad som närmare bestäms  
genom förordning av statsrådet och enligt vad  
yrkeshögskolan och utbildningscentralen när-

RP 127/2001  
LaUB 21/2001  
FvUU 18/2001  
KuUU 10/2001  
RSv 173/2001

mare kommer överens om. Närmare föreskrifter om planeringen av utbildningen kan meddelas genom förordning av statsrådet.

De studerande är studerande vid yrkeshögskolan. På dem tillämpas inte bestämmelserna i denna lag om urval av studerande, avstängning av studerande samt rättelse och sökande av ändring.

1 b §

*Finansiering av yrkeshögskoleundervisningen*

För driftskostnaderna för den utbildning som leder till yrkeshögskoleexamen beviljas yrkeshögskolan Laurea finansiering enligt bestämmelserna i lagen om finansiering av

undervisnings- och kulturverksamhet (635/1998). Yrkeshögskolan ersätter Fångvårdens utbildningscentral för den utbildning som utbildningscentralen ger. Yrkeshögskolan och utbildningscentralen fastställer årligen ersättningens storlek före ingången av finansåret. Ersättningen bestäms utifrån det beräknade priset per enhet för yrkeshögskoleexamen och antalet studerande.

Yrkeshögskolan betalar ersättningen till utbildningscentralen månatligen från ingången av finansåret i lika stora poster senast den 15 varje månad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2001

**Republikens President**

**TARJA HALONEN**

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 1447

**L a g****om ändring av kommunindelningsslagen**

Given i Helsingfors den 21 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut  
upphävs i kommunindelningsslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) 41 § samt  
ändras den finska språkdräkten i rubriken för 10 kap. samt 38—40 § som följer:

10 kap.	5 501—6 000	181
	6 001—6 500	164
<b>Sammanlaggningsunderstöd</b>	6 501—7 000	148

38 §

*Kalkylerat sammanslaggningsunderstöd*

Ändras kommunindelningen så att ändringen innebär att antalet kommuner minskar betalas det år då ändringen träder i kraft och under de följande fyra åren till de berörda kommuner som är verksamma efter ändringen ett sammanslaggningsunderstöd som fastställs på kalkylerade grunder.

Beloppet av sammanslaggningsunderstöd som betalas det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft beräknas utifrån invånarantalerna i de kommuner ändringen gäller som följer:

Antal kommuninvånare	Understöd euro/invånare
—2 000	316
2 001—2 500	299
2 501—3 000	282
3 001—3 500	265
3 501—4 000	249
4 001—4 500	232
4 501—5 000	215
5 001—5 500	198

I fråga om kommuner som har över 7 000 invånare är den kalkylerade grunden 131 euro per invånare. Om den största kommunens invånarantal överstiger 10 000, beaktas i kalkylen endast 10 000 invånare. Som kommunens invånarantal används vid beräkningen av sammanslaggningsunderstödet belopp invånarantalet enligt 18 § befolkningsdatalagen (507/1993) vid ingången av året före det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft. Under det första året efter året då ändringen i kommunindelningen träder i kraft är beloppet av sammanslaggningsunderstöd 80 procent, under det andra året 60 procent, under det tredje året 40 procent och under det fjärde året 20 procent av beloppet under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft. Understödsbeloppet är högst 6 727 517 euro under hela den period för vilken stödet beviljas.

När flera kommuner än en får sammanslaggningsunderstöd fördelas understödet mellan kommunerna i förhållande till invånarantalerna.

Inrikesministeriet betalar understödet årligen före utgången av juni.

## 39 §

*Ersättande av minskning av statsandelar*

Om en i 38 § avsedd ändring i kommunindelningen minskar berörda kommuners statsandelar beviljas kommunerna på grund av minskningen under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft och de därpå följande fyra åren ersättning för minskningen av statsandelarna.

Beloppet av den ersättning som betalas för det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft beräknas genom att den allmänna statsandel, den på skatteinkomster baserade utjämnningen av statsandelarna och de uppgiftsbaserade statsandelar för driftskostnader som beviljats de berörda kommunerna året före det år ändringen träder i kraft jämförs med de motsvarande statsandelar som de kommuner som är verksamma i samma region efter det att ändringen i kommunindelningen trätt i kraft erhållit det år då ändringen träder i kraft. Kalkylen görs av inrikesministeriet utifrån uppgifter som lämnats av undervisningsministeriet och av social- och hälsovårdsministeriet. Under det första året efter året då ändringen i kommunindelningen träder i kraft är ersättningsbeloppet 80 procent, under det andra året 60 procent, under det tredje året 40 procent och under det fjärde året 20 procent av beloppet under det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft.

När flera kommuner än en får ersättning fördelas ersättningen mellan kommunerna i förhållande till invånarantalet. Som grund för kommunernas invånarantal används befolkningsuppgifterna enligt befolkningsdatalagen vid ingången av det år då ändringen i kommunindelningen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2001

**Republikens President**

**TARJA HALONEN**

Inrikesministeriet betalar ersättningarna i samband med betalningen av sammanslagningsunderstödet.

## 40 §

*Stöd för investerings- och utvecklingsprojekt*

Inrikesministeriet kan, om kommunerna anser det vara nödvändigt med tanke på en ändring i kommunindelningen, för främjande av i 38 § avsedd ändring i kommunindelningen bevilja kommunerna stöd för investerings- och utvecklingsprojekt som gäller näringsväsendet, samhällsstrukturen, miljövården, utbildnings- och kulturväsendet samt social- och hälsovården.

Om kommunerna anhåller om stöd för investerings- och utvecklingsprojekt för ett i 1 mom. avsett projekt för vilket en annan myndighet kan bevilja statsandel eller statsunderstöd med stöd av någon annan lag eller ur anslag som i statsbudgeten anvisats för något annat ändamål, skall inrikesministeriet före beviljandet av stödet höra denna myndighet.

Om en kommun som berörs av en ändring i kommunindelningen har satt i 1 mom. avsett stöd som villkor för ändringen, kan ändringen i kommunindelningen göras endast om stöd beviljas.

Inrikesministeriet beslutar om utbetalning av stödet samtidigt som det beslutar om ändringen i kommunindelningen.

Denna paragraf tillämpas på ändringar i kommunindelningen som träder i kraft vid ingången av 2003, 2004 eller 2005.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 1448

**Statsrådets förordning****om ändring av förordningen om statsandelar till kommunerna**

Given i Helsingfors den 20 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *ändras* i lagen den 30 december 1996 om statsandelar till kommunerna (1271/1996) 2 §, 2 a § 1 och 2 mom. samt 3 §, av dessa 2 § samt 2 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i förordning 1065/1998, som följer:

## 2 §

När de utjämningsav statsandelarna som görs på grundval av kommunens skatteinkomster bestäms, beaktas som kalkylerade skatteinkomster enligt 7 § statsandelslagen skatterna för skatteåret före fastställelseåret. Om debiteringsuppgifterna för skatteinkomsterna inte finns tillgängliga senast den 1 december, kan uppgifterna för det föregående skatteåret användas. Utjämningsav statsandelarna rättas då inom två månader efter det att debiteringsuppgifterna har blivit klara.

## 2 a §

Som kommunens kalkylerade kommunal-skatt används den kalkylerade kommunal-skatten enligt 3 a § lagen om skatteredovisning (532/1998) och som kommunens andel av samfundsskatten den i nämnda paragraf avsedda samfundsskatt som skall betalas.

Kommunens kalkylerade fastighetsskatt fås genom att de sammanlagda beloppen av de i 11, 12, 12 a, 13, 13 a och 14 § fastighets-skattelagen (654/1992) avsedda fastigheternas beskattningsvärdena enligt fastighetsslag multipliceras med alla kommuners med beskattningsvärdena enligt fastighetsslag vägda genomsnittliga fastighetsskatteprocenter.

## 3 §

Kommunernas fjärrortstal, som avses i 10 § statsandelslagen, består av summan av två befolkningsunderlagsindex, vardera med mi-

nimivärdet 0. Det första befolkningsunderlagsindexet (*lokalt befolkningsunderlagsindex*) mäter folkmängden på 25 kilometers avstånd och det andra (*regionalt befolkningsunderlagsindex*) på 50 kilometers avstånd från kommuncentrum. Det lokala befolkningsunderlagsindexet fås genom att från 15 000 avdras det antal personer som bor på högst 25 kilometers avstånd, varefter skillnaden divideras med 15 000. Det regionala befolkningsunderlagsindexet fås genom att från 60 000 avdras det antal personer som bor på högst 50 kilometers avstånd, varefter skillnaden divideras med 60 000. Indexen beräknas på grundval av statistikcentralens statistik över befolkningens fördelning per kvadratkilometer, vilken justeras med fem års mellanrum. Följande kommuner är berättigade till fjärrortstillägg utgående från statistiken vid årsskiftet 2000—2001:

<i>Kommun</i>	<i>Fjärrortstal</i>
Utsjoki	1,94
Enontekis	1,88
Savukoski	1,85
Muonio	1,77
Kolari	1,70
Pelkosenniemi	1,64
Salla	1,64
Kittilä	1,63
Ranua	1,60
Puolanka	1,58
Pello	1,56

Enare	1,54	Nurmes	0,75
Taivalkoski	1,53	Halsua	0,75
Posio	1,45	Puumala	0,74
Övertorneå	1,45	Lestijärvi	0,72
Hyrnsalmi	1,36	Iniö	0,71
Vaala	1,36	Kuivaniemi	0,68
Pudasjärvi	1,32	Kyyjärvi	0,68
Pyhäntä	1,31	Kuhmoinen	0,66
Sodankylä	1,30	Tervola	0,66
Houtskär	1,30	Kuusamo	0,66
Kestilä	1,22	Savonranta	0,63
Ilomants	1,19	Heinävesi	0,63
Suomussalmi	1,19	Rantsila	0,63
Kinnula	1,19	Vesanto	0,63
Kuhmo	1,14	Lieksa	0,61
Kemijärvi	1,13	Joutsa	0,56
Värtsilä	1,10	Tuupovaara	0,53
Kivijärvi	1,03	Nagu	0,53
Uukuniemi	1,01	Haukivuori	0,53
Rautavaara	1,00	Sastmola	0,53
Pulkkila	0,99	Gustavs	0,52
Piippola	0,99	Kesälahti	0,51
Utajärvi	0,95	Ristijärvi	0,51
Pihtipudas	0,94		
Valtimo	0,93		
Viitasaari	0,90		
Keitele	0,86		
Perho	0,85		
Juuka	0,84		
Vuolijoki	0,84		
Karlö	0,83		
Korpo	0,81		
Karstula	0,79		
Pyhäjärvi	0,79		
Kannonkoski	0,77		
Kärsämäki	0,77		

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Förordningen tillämpas första gången när statsandel beviljas för 2002.

Utöver vad som föreskrivs i 3 § är Reisjärvi och Virolahti kommuner berättigade till fjärrortstillägg år 2002. Nämda år är fjärrortstalet i Reisjärvi kommun 0,64 och i Virolahti kommun 0,50.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 20 december 2001

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Regeringsråd Arto Sulonen

Nr 1449

**Statsrådets förordning****om användningsplan i landskapet Åland för radiofrekvensområden i televisions- och radioverksamhet samt i televerksamhet som är beroende av koncession**

Given i Helsingfors den 27 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § 2 mom. radiolagen av den 16 november 2001 (1015/2001):

1 §

*Tillämpningsområde*

I denna förordning bestäms om användning av de radiofrekvensområden (användningsplan) som med stöd av 6 § 1 mom. radiolagen anvisas för televisions- och radioverksamhet samt för sådan televerksamhet i landskapet Åland som är beroende av koncession.

Denna förordning gäller inte

1) frekvensområden som anvisas för televisions- och radioverksamhet som sker via satellit,

2) radioverksamhet som sker på korta, medellånga och långa radiovågor,

3) i televisionsverksamhet sådana televisionssändare vars största tillåtna sändareffekt är högst 2 kW, och inte heller

4) i radioverksamhet sådana radiosändare vars största tillåtna sändareffekt är högst 50 W.

2 §

*Analoga televisionsnät*

De frekvensområden som skall användas för analog televisionsverksamhet är 174–230 MHz och 470–790 MHz.

I landskapet finns det televisionsnät för televisionsverksamhet som är beroende av koncession enligt vad Ålands landskapsstyrelse bestämmer.

De radiofrekvenser som är avsedda att användas i analoga televisionsnät och de största tillåtna sändareffekterna hos radiosändare som används i näten anges i en bilaga.

3 §

*Digitala televisionsnät*

Det frekvensområde som skall användas för digital televisionsverksamhet är 470–790 MHz.



För sådan digital televisionsverksamhet i landskapet som är beroende av koncession anvisas ett kanalknippe.

De radiofrekvenser som är avsedda att användas i digitala televisionsnät och de största tillåtna sändareffekterna hos radiosändare som används i näten anges i en bilaga.

Med samtycke av dem som utövar televisionsverksamhet i ett kanalknippe kan överföringskapacitet som inte behövs för televisionsverksamheten användas för annan verksamhet. Den andel av överföringskapaciteten som används för annan verksamhet får dock inte överstiga 15 procent av kanalknippets årliga överföringskapacitet.

## 4 §

*Analoga radionät*

Det frekvensområde som skall användas för analog FM-modulerad radioverksamhet är 87,5–108 MHz.

I landskapet finns det radionät för regional och lokal radioverksamhet som är beroende av koncession enligt vad Ålands landskapsstyrelse bestämmer.

De radiofrekvenser som är avsedda att användas i analoga radionät och de största tillåtna sändareffekterna anges i en bilaga.

## 5 §

*Digitala radionät*

Det frekvensområde som skall användas för digital radioverksamhet är 174–240 MHz.

För digital radioverksamhet som är beroende av koncession anvisas två kanalknippen.

De kanalknippen som är avsedda att användas i digital radioverksamhet och de största tillåtna sändareffekterna hos de radiosändare som används i dem anges i en bilaga.

Med samtycke av dem som utövar televisionsverksamhet i ett kanalknippe kan överföringskapacitet som inte behövs för televisionsverksamheten användas för annan verksamhet. Den andel av överföringskapaciteten som används för annan verksamhet får dock inte överstiga 15 procent av kanalknippets årliga överföringskapacitet.

## 6 §

*Första generationens mobiltelenät*

De frekvensområden som skall användas för den första generationens analoga mobilteleverksamhet (NMT450) är 453.000–457.475 MHz och 463.000–467.475 MHz.

I landskapet finns det med landskapsstyrelsens samtycke ett analogt mobiltelenät.

## 7 §

*Andra generationens mobiltelenät*

De frekvensområden som skall användas för den andra generationens digitala mobilteleverksamhet (GSM) är 880–915 MHz och 925–960 MHz (frekvensområde 900 MHz) och 1710–1785 MHz och 1805–1880 MHz (frekvensområde 1800 MHz).

I landskapet finns det med landskapsstyrelsens samtycke två digitala GSM-mobiltelenät som fungerar både i frekvensområdet 900 MHz och frekvensområdet 1800 MHz.

## 8 §

*Tredje generationens mobiltelenät*

De frekvensområden som skall användas för den tredje generationens digitala mobilteleverksamhet (UMTS) är 1900–1980 MHz och 2110–2170 MHz.

I landskapet finns det med landskapsstyrelsens samtycke fyra digitala UMTS-mobiltelenät.

## 9 §

*Myndighetsradionät*

De frekvensområden som skall användas för det riksomfattande digitala myndighetsradionätets (VIRVE) verksamhet är 380–386 MHz och 390–396 MHz.

Det finns ett riksomfattande digitalt myndighetsradionät.

## 10 §

*Anvisande av radiofrekvenser för telenätföretag*

Kommunikationsverket skall på ett jämlikt



och icke-diskriminerande sätt anvisa telenät-företag som utövar likadan mobilteleverksamhet lika många frekvenser för regional användning, om det inte på grund av den lokala trafikmängden i mobiltelenäten eller av andra vägande skäl föreligger orsak att förfara annorlunda.

11 §

*Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 27 december 2001

Minister *Kimmo Sasi*

Konsultativ tjänsteman Mikael Nyberg

**FREKVENSPLAN FÖR LANDSKAPET ÅLAND****1 Televisionsverksamhet enligt lagen om televisions- och radioverksamhet****1.1 Analog televisionsverksamhet**

Ort	Kanal	ERP (kW)
SUND	5	10
SUND	28	600
SUND	35	300

**1.2 Digital televisionsverksamhet**

Kanal	ERP (kW)
25	30

**2 Radioverksamhet enligt lagen om televisions- och radioverksamhet****2.1 Analog radioverksamhet**

Frekvens (MHz)	ERP (kW)	Anm.
88,6	10	
91,3	10	
93,1	10	
95,0	10	
95,9	0,2	
97,1	10	
100,3	10	
101,8	3	1)
102,3	10	
104,3	1	1)
104,9	3	1)
105,2	1	1)
106,8	1	1)
107,2	0,2	1)

1) Väsentligt begränsad effekt inom sektorer som bestäms av Kommunikationsverket

**2.2 Digital radioverksamhet**

Beteckning	Namn	Frekvensblock
FIN10002	ÅLAND1	10C
FIN20002	ÅLAND2	10B

Nr 1450

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning**  
**om fastställande av i 10 § lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd basprocent och**  
**i 9 § lagen om pension för företagare avsedd premieprocent**

Given i Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 10 § 2 och 6 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och 9 § 1 och 5 mom. lagen av samma dag om pension för företagare (468/1969), sådana dessa lagrum lyder, förstnämnda lags 10 § 2 mom. i lag 1319/1995 och 6 mom. i lag 842/1996 samt sistnämnda lags 9 § 1 mom. i lag 1436/1991 och 5 mom. i lag 841/1996:

1 §

I 10 § 2 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd basprocent och i 9 § 1 mom. lagen om pension för företagare avsedd premieprocent år 2002 är 21,1.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1451

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning  
om fastställande av i 12 b § lagen om pension för arbetstagare avsedd arbetstagares  
pensionsavgift**

Given i Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 12 b § 1 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961), sådant detta lagrum lyder i lag 979/1993:

1 §	2 §
I 12 b § lagen om pension för arbetstagare avsedd arbetstagares pensionsavgift är 4,4 procent för 2002.	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1452

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning  
om fastställande av 7 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd koefficient**

Given i Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 a § 3 mom. lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961), sådant detta lagrum lyder i lag 1482/1995:

1 §	2 §
I 7 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedd koefficient för 2002 är 0,0440.	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Maritta Hirvi

Nr 1453

## **Social- och hälsovårdsministeriets förordning**

### **om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenning enligt sjukförsäkringssystemet och rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning**

Given i Helsingfors den 19 december 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § lagen den 13 december 2001 om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar (1286/2001):

#### 1 §

Från sådana vid beskattningen konstaterade i arbets- och tjänsteförhållanden erhållna arbetsinkomster som avses i 16 § sjukförsäkringslagen (364/1963) eller sådana i arbets- och tjänsteförhållanden erhållna arbetsinkomster som har utretts i enlighet med 10 § sjukförsäkringsförordningen (473/1963) skall avdras 4,8 procent.

Vad som bestäms i 1 mom. om avdrag från de arbetsinkomster som ligger till grund för

dagpenning enligt sjukförsäkringslagen tillämpas på motsvarande sätt på de arbetsinkomster som ligger till grund för den rehabiliteringspenning som fastställts enligt 14 § lagen om rehabiliteringspenning (611/1991).

#### 2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 1454

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning****om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 19 december 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § lagen den 13 december 2001 om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar (1286/2001):

## 1 §

Utän hinder av bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1948) och förordningen om fastställande av lön som läggs till grund för dagpenning avvägd enligt förtjänsten (1227/1996) sänks beloppet av arbetsinkomstens del med 4,8 procent, om den i 23 § lagen om utkomstskydd för

arbetslösa avsedda lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen fastställs efter den i januari 2002.

## 2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen



Nr 1455

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning****om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring**

Given i Helsingfors den 19 december 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut bestäms med stöd av 2 § lagen den 13 december 2001 om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar (1286/2001):

## 1 §

Utän hinder av bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) sänks beloppet av dagpenningen för 2002 med 4,8 procent motsvarande andelen av arbetstagaravgifterna, dock inte i det fall då ersättning betalas till arbetsgivaren.

## 2 §

Till den del dagpenningen baserar sig på företagarkomster genomförs dock inte den sänkning som avses i 1 §.

## 3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 19 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen